

[Ulrich.]

Udvalget — og jeg beder bemærket af Udvalget — stillede Spørgsmaal. Svarene blev ikke oplæst, ikke meddelt. Og efter at Udvalget i en halv Times Tid havde talt frem og tilbage om den foreliggende Sag, meddelte Formanden, at han fastsatte et nyt Møde til Kl. fem, hvor Betænkningen skulde afgives. Der blev ikke indkaldt Ændringsforslag. Og da jeg udtalte, at jeg vilde afgive en Særbetænkning og ikke godt kunde afgive den før Onsdag, meddelte Formanden, at det brød han sig ikke om, Kl. fem skulde Betænkningen afgives, dermed Basta.

En saadan Fremgangsmaade, tror jeg, er ret ukendt her i den høje Rigsdag fra en Udvalgsformands Side. Jeg vil gerne i denne Forbindelse udtale, at vel ved jeg, at den menneskelige Overbærenhed er stor, men det er ogsaa nødvendigt, at den bliver ganske overordentlig stor, hvis et konservativt Medlem i et fremtidigt Udvalg i Folketinget skulde tænke sig at kunne stemme for det ærede Medlem Hr. Vinggaard som Formand for Udvalget.

De Spørgsmaal, der fra Udvalgets Side blev rettet til den højtærede Landbrugsminister, var tre. Det første er dette:

„Udvalget anmoder Ministeren om at gøre Udvalget bekendt med Direktørens og Lærernes Erklæring over det foreliggende Lovforslag.“

Men den højtærede Minister forelagde ikke det foreliggende Lovforslag til Erklæring hverken for Direktøren eller Lærerraadet, men fremsendte til Udvalget en Erklæring, som Finansudvalget i sin Tid havde foranlediget afæsket, da det Spørgsmaal var paa Tale, om man skulde have Administrator og Rektor i Stedet for den nuværende Direktør og Inspektør.

Jeg skal et Øjeblik dvæle ved, hvad man fra Lærerraadets Side den Gang meddelte Ministeriet. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse noget af dette Svar. Lærerraadet siger:

„Lige siden Højskolens Oprettelse har dens Direktør som Undervisningsraadets Formand haft Lejlighed til at skabe den bedst mulige Kontakt mellem Højskolens Ledelse og Undervisningsraadet og dets enkelte Medlemmer, et Forhold, der sikkert har været af den største Betydning for hele Højskolens Udvikling, og som i høj Grad har bidraget til, at Højskolen har været i Stand til at magte de Opgaver, der paahviler den som den eneste videnskabelige Læreanstalt her i Landet paa Omraader, der i videste

Betydning henhører under Jordbruget. Dette Forhold er opnaaet og styrket bl. a. ved, at Undervisningsraadet i Tidens Løb, efter som Institutionen udviklede sig fra en forholdsvis lille Virksomhed til dens nuværende Omfang, har faaet en forøget Indflydelse paa netop de Forhold, der betinger Udviklingen, Forhold, hvor de enkelte Medlemmer af Raadet maa siges at repræsentere den bedste Sagskundskab. Derfor har Raadet nu ogsaa Ret og Pligt til at udtale sig ved nye Læreres Ansættelse. Ligeledes er der i Henhold til Skrivelse af 10. Januar 1914 tillagt Raadet en vis Ret med Hensyn til Besættelsen af Direktørstillingen i Analogi med den Ret, der er tillagt Lærerraadet ved den polytekniske Læreanstalt.“

Saa kommer Lærerraadet med nogle Bemærkninger om, hvorledes man i sin Tid har henvendt sig til Landbrugsministeriet og har bevæget dette til at ansætte Professor Ellinger som Direktør, og hvorledes man senere fra Landbrugsministeriets Side gik ind paa at fortsætte med at give en ny Ud nævnelse til denne Mand som Direktør. Og saa fortsætter Raadet:

„Efter at Ministeriet saaledes har indrømmet Undervisningsraadets Ret til at blive hørt i Spørgsmaalet om Valg af Direktør, finder Raadet, at den bestaaende Ordning i Højskolens Ledelse virker fuldt tilfredsstillende, idet der herigennem er skabt en rimelig Sikkerhed for, at Direktøren har den fornødne Forstaaelse af Skolens Opgaver og Arbejdsvilkkaar. Ordningen frembyder dernæst den Fordel, at Højskolen baade i Undervisningsspørgsmaal og i finansielle Spørgsmaal gennem sin Direktør kan træde i direkte Forbindelse med Ministeriet, og i dette Forhold maa Raadet anse det for overordentlig uheldigt at gøre Forandring. Efter den af Ministeriet paatænkte Ændring skulde Direktørens Funktioner forandres saaledes, at alle Spørgsmaal vedrørende Højskolens Ækonomi henlægges under en af Kongen udnævnt Administrator. En saadan Ordning, der ikke har noget Sidestykke hverken ved Universitetet eller nogen anden af vore højere Læreanstalter, vil efter Raadets bestemte Opfattelse medføre, at Højskolen i alle Budget- og Regnskabsager ikke som nu direkte kan træde i Forbindelse med Ministeriet, men kun gennem Administrator som Mellemed. I heldigste Tilfælde vil denne Tvedeling medføre en mere besværlig Fremgangsmaade end nu. Men dernæst vil den let